

Afscheidssymposium prof. dr. Marjolein Drent

‘ILD zorg: een uitdagende puzzel die om maatwerk vraagt’

Donderdag 2 juni 2022 was het zover, het afscheidssymposium vanwege de pensionering van prof. dr. Marjolein Drent. En wat een geweldige afscheid was het! Zowel patiënten, afgevaardigden van patiëntenverenigingen, (ILD)collegae, promovendi, familieleden en anderen die met Marjolein in welke hoedanigheid dan ook hebben samengewerkt waren er. Bijzonder om te zien dat mensen vanuit heel Nederland naar Utrecht waren afgereisd om deze bijzondere middag bij te wonen.

Frouke van Beek, longarts in het ILD Expertisecentrum van het St. Antonius Ziekenhuis, te Nieuwegein benadrukte dat het begint met het stellen van de juiste diagnose. Cruciaal is een

goed gesprek met de juiste vragen. Het stellen van de diagnose vergt ervaring en expertise en goede samenwerking tussen patiënt en zorgprofessionals. Dit werd nog eens benadrukt aan de hand van een praktijkvoorbeeld gerelateerd aan donsexpositie (extrinsieke allergisch alveolitis) en er passeerde ook meerdere blootstelling gerelateerde artikelen van Marjolein de revue.

Collega Marcel Veltkamp besteedde aandacht aan sarcoïdose. Over mogelijke triggers wordt steeds meer bekend, iets waar Marjolein 20 jaar geleden al over publiceerde. Ook benadrukte hij dat Marjolein altijd veel aandacht heeft voor de verschillende facetten van de ziekte, met de patiënt centraal. Samen met dr. Elske Hoitsma, neuroloog, heeft Marjolein dunne vezelneuropathie bij sarcoïdose herkent/ontdekt, echt een wereldontdekking en niet onbelangrijk: een doorbraak voor patiënten. In de loop der tijd heeft Marjolein al veel stokjes overgegeven aan jonge collegae, die het onderzoek wat zij opgezet heeft voortzetten.

Eén daarvan is dr. Remy Mostard, longarts in Heerlen, gepromoveerd o.l.v. Marjolein op de waarde van de PET-scan bij de diagnostiek en follow-up van sarcoïdose. In een fantastische presentatie (van te voren opgenomen aangezien bij niet aanwezig kon zijn) blikt hij terug op de PET-ten club in Maastricht bestaande uit verschillende disciplines, waaronder hijzelf en Marjolein. Ze hebben samen veel lol beleefd tijdens de onderzoeksperiode. “Kenmerkend voor onderzoek doen met Marjolein was dat zij altijd uitgaat van een klinische vraagstelling (wat is relevant voor de patiënt?), waarbij zij haar brede netwerk betreft waardoor er

een mix van personen ontstond met ervaring/expertise en jonge ‘honden’. Onderzoeksbudget was er vaak niet, maar door haar passie en bevologenheid wist ze het altijd voor elkaar te boksen om goed onderzoek neer te zetten.”

Daarna kwam Naomi Jessurun, apotheker bij het bijwerkingen centrum Lareb, aan het woord. Al bijna 30 jaar heeft Marjolein al aandacht voor bijwerkingen van geneesmiddelen resulterend in publicaties en promotieonderzoeken. Momenteel wordt pulmonale toxiciteit van geneesmiddelen beter in kaart gebracht. Er wordt gestreefd naar het voorschrijven van geneesmiddelen op maat en reductie van toxiciteit.

Bert Strookappe, fysiotherapeut in Ziekenhuis Gelderse Vallei (ZGV) in Ede en ook oud-promovendus van Marjolein, heeft vervolgens gesproken over moeheid, verminderde inspanningstolerantie en spierkracht bij sarcoïdose en het belang van bewegen in het algemeen. Zelf is Marjolein ook begonnen als fysiotherapeut.

Over Marjolein zegt hij: ‘Ze weet altijd alles in beweging te krijgen

en rent zelf net zo hard mee’. Zowel Rik Marcellis als Bert hebben gekeken naar effect van bewegen op moeheid onder haar begeleiding en inmiddels is fysieke training als behandeling van moeheid bij sarcoïdose niet meer weg te denken.

Vervolgens vertelde prof. dr. Jan Grutters, hoofd van het ILD Expertisecentrum, over de ontwikkeling van het eerste MDO in het AZN in 1942 tot het ILD MDO nu. Hij had er zichtbaar plezier in. Het oude personeelsdossier van Marjolein werd ook nog tevoorschijn getoverd. In haar aanname brief stond dat ze als wetenschappelijk project het onderwerp Cara zou gaan doen. Prof. dr. Jules van den Bosch had dat doorgestreept en er bijge-

Marjolein te midden van enkele van haar promovendi.

De PET-ten club is overgedragen van Marjolein met de PET naar Jan met de PET.

schreven 'BAL en sarcoïdose'. En zo geschiedde. Na omzwerven (UMC Maastricht en ZGV Ede) kwam ze uiteindelijk in 2015 weer na precies 21 jaar terug op het oude nest na een telefoontje van Jan Grutters. De cirkel was rond. Het afscheidscadeau van de raad van bestuur van het AZN, een mooi beeld van de 'circle of life', was dan ook heel toepasselijk. In de afgelopen jaren heeft ze met haar inbreng en expertise bijgedragen aan de verdere ontwikkeling van het ILD team. "Teamwerk is de aanwezigheid van mensen die de intrinsieke motivatie hebben om een team te worden, vrienden te worden, tolerantie te hebben voor elkaars fouten en respect voor elkaars persoonlijkheid," citeerde Jan Grutters uit het Antonius 50 jaar Longteam.

In augustus werd Marjolein Drent verkozen tot de winnaar van de ERS Assembly 12 Lifetime Achievement Award als erkenning voor een leven lang uitmuntendheid op het gebied van interstitiële longziekten.

gen. "ILD zorg in Nederland is zonder twijfel van wereldklasse, en staat met stip hoog in de internationale ranglijsten of het nu om topzorg, onderzoek of publicaties gaat. Daar mogen we met recht trots op zijn". Aldus Marjolein. Dat bleek ondermeer ook uit de waardering van een aantal internationale collega's die Marjolein prezen om haar multidisciplinaire aanpak. Ook Marjon (haar partner) werd niet vergeten en door iedereen ook bedankt voor haar steun en inzet voor de ILD community. Van de Sarcoïdose belangenvereniging Sarcoidose.nl kreeg Marjolein een cheque van maar liefst 2330 euro (1 euro per lid) aangeboden voor de ild care foundation.

Ze sloot af met een dankwoord waarin ze aangaf dat ze niet zozeer tevreden is over haar carrière maar met name dankbaar. Ook dit typeert haar. Al met al een prachtig afscheid van een inspirerende longarts met altijd oog voor de patiënten die niet bang is om buiten de gebaande paden te wandelen.

Mareye Voortman, UMC Utrecht

Na de pauze kwam in een interview haar gehele carrière voorbij, van de geneeskunde studie, haar beweegredenen tot de het belang van samenwerking met de politiek. Dit werd ondersteund met wat videobeelden, ondermeer van Jenny Penders, één van de oprichtsters van de longfibrosepatiëntenvereniging (impact van de ziekte) en 'Inspiratie', een indrukwekkend lied uit de musical Joe. Er was een mooie, warme en intieme sfeer met een kijkje in de persoon achter Marjolein. Drijfveren voor haar werk en onderzoek zijn altijd de patiënten geweest. Heel inspirerend voor alle aanwezi-

vlnr: Naomi Jessurun, Marjon Elfferich, Marjolein Drent, Wanda de Kanter.